

II

(Незаконодателни актове)

РЕГЛАМЕНТИ

РЕГЛАМЕНТ (ЕС) № 691/2013 НА КОМИСИЯТА

от 19 юли 2013 година

за изменение на Регламент (ЕО) № 152/2009 по отношение на методите за вземане на проби и анализ

(текст от значение за ЕИП)

ЕВРОПЕЙСКАТА КОМИСИЯ,

като взе предвид Договора за функционирането на Европейския съюз,

като взе предвид Регламент (ЕО) № 882/2004 на Европейския парламент и на Съвета от 29 април 2004 г. относно официалния контрол, провеждан с цел осигуряване на проверка на съответствието със законодателството в областта на фуражите и храните и правилата за опазване здравето на животните и хуманното отношение към животните ⁽¹⁾, и по-специално член 11, параграф 4 от него,

като има предвид, че:

- (1) В Регламент (ЕО) № 152/2009 на Комисията от 27 януари 2009 г. за определяне на методите за вземане на проби и анализ за целите на официалния контрол на фуражите ⁽²⁾ се признава необходимостта от актуализиране на разпоредбите относно вземането на проби, за да се вземат предвид въведените напоследък подобрения в начина на производство, съхранение, транспорт и продажба на фуражите.
- (2) Вземането на проби за официалния контрол на остатъчни вещества от пестициди в храните от растителен и животински произход и върху тях трябва да се извършва в съответствие с разпоредбите на Директива 2002/63/ЕО на Комисията от 11 юли 2002 г. за определяне на методи на Общността за вземане на проби за официалния контрол на остатъци от пестициди във и върху продукти от растителен и животински произход и за отмяна на Директива 79/700/ЕИО ⁽³⁾. Изискванията относно вземането на проби, предвидени в Директива 2002/63/ЕО, представляват минимални изисквания, а изискванията за вземане на проби, предвидени в настоящия регламент, по принцип са най-малко равни на тези минимални изисквания или по-строги от тях, с изключение на размера на крайната проба за някои продукти. След включването на разпоредбите относно размера на крайната проба за контрол на остатъчните вещества от пестициди методите за вземане на проби, предвидени в настоящия регламент, могат да се прилагат и за контрола на остатъчните вещества от пестициди.

- (3) С Регламент (ЕС) № 619/2011 на Комисията ⁽⁴⁾ се определят методите за вземане на проби и анализ за целите на официалния контрол на фуражите по отношение на наличието на генетично модифициран материал, за който е в ход процедура за даване на разрешение или за който разрешението е изтекло. Във връзка с вземането на проби Регламент (ЕС) № 619/2011 се позовава на разпоредбите на Регламент (ЕО) № 152/2009, с което се определят специфични разпоредби по отношение на размера на пробата. Измененията, въведени с настоящия регламент, включват специфични разпоредби по отношение на размера на пробите; следователно методите за вземане на проби, предвидени в изменения с настоящия регламент Регламент (ЕО) № 152/2009, следва да се прилагат и за контрола на спазването на Регламент (ЕС) № 619/2011.
- (4) Необходимо е известен период от време, за да се въведе новият метод за вземане на проби.
- (5) Поради това Регламент (ЕО) № 152/2009 следва да бъде съответно изменен.
- (6) Мерките, предвидени в настоящия регламент, са в съответствие със становището на Постоянния комитет по хранителната верига и здравето на животните и нито Европейският парламент, нито Съветът възразиха срещу тях,

ПРИЕ НАСТОЯЩИЯ РЕГЛАМЕНТ:

Член 1

Регламент (ЕО) № 152/2009 се изменя, както следва:

- 1) Член 1 се заменя със следното:

„Член 1

Вземането на проби за целите на официалния контрол на фуражите, и по-специално с оглед определянето на съставките им, включително материали, които съдържат, състоят се или

⁽¹⁾ ОВ L 165, 30.4.2004 г., стр. 1.⁽²⁾ ОВ L 54, 26.2.2009 г., стр. 1.⁽³⁾ ОВ L 187, 16.7.2002 г., стр. 20.⁽⁴⁾ ОВ L 166, 25.6.2011 г., стр. 9.

са произведени от генетично модифицирани организми (ГМО), фуражни добавки, определени в Регламент (ЕО) № 1831/2003 на Европейския парламент и на Съвета (*), и нежелани вещества, определени в Директива 2002/32/ЕО на Европейския парламент и на Съвета (**), се извършва в съответствие с методите, определени в приложение I.

Методът за вземане на проби, установен в приложение I, е приложим за контрола на фуражите по отношение на определянето на остатъчни вещества от пестициди, определени в Регламент (ЕО) № 396/2005 на Европейския парламент и на Съвета (***), и контрола на спазването на Регламент (ЕС) № 619/2011.

(*) ОВ L 268, 18.10.2003 г., стр. 29.

(**) ОВ L 140, 30.5.2002 г., стр. 10.

(***) ОВ L 70, 16.3.2005 г., стр. 1.“

2) Приложение I се заменя с текста на приложение I към настоящия регламент.

3) Приложение II се заменя с текста на приложение II към настоящия регламент.

Член 2

Настоящият регламент влиза в сила на двадесетия ден след публикуването му в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Той се прилага от 1 януари 2014 г.

Настоящият регламент е задължителен в своята цялост и се прилага пряко във всички държави членки.

Съставено в Брюксел на 19 юли 2013 година.

За Комисията
Председател
José Manuel BARROSO

ПРИЛОЖЕНИЕ I

„ПРИЛОЖЕНИЕ I

МЕТОДИ ЗА ВЗЕМАНЕ НА ПРОБИ

1. ЦЕЛ И ОБХВАТ

Пробите, предназначени за официалния контрол на фуражите, се вземат по описаните по-долу методи. Така получените проби се смятат за представителни за изследваните партии.

Целта на вземането на представителни проби е да се получи малка част от една партида по такъв начин, че определянето на която и да е конкретна характеристика на тази част да представлява средната стойност на характеристиката за цялата партида. Проба от партидата се взема, като многократно се вземат точкови проби на различни места в партидата. Тези точкови проби се смесват, така че да образуват съставна проба, от която чрез представително разделяне се подготвят представителни крайни проби.

Ако при визуална проверка части от фуража, подлежащ на вземане на проби, показват разлика в качеството в сравнение с останалата част на фуража от същата партида, тези части трябва да бъдат отделени от останалата част на фуража и третираны като отделна подпартида. Ако не е възможно фуражът да се раздели на подпартиди, от него се вземат проби като от една единична партида. В такива случаи това се посочва в протокола за вземане на проби.

Когато за даден фураж, от който се взети проби в съответствие с разпоредбите на настоящия регламент, се установи, че не отговаря на изискванията на ЕС, и той съставлява част от партида фуражи от една и съща категория или с едно и също описание, се приема, че констатациите се отнасят до всички фуражи от тази партида, освен ако след щателна оценка не се окаже неоснователно да се счита, че останалата част от партидата не отговаря на изискванията на ЕС.

2. ОПРЕДЕЛЕНИЯ

- Партида: определено количество фураж, за което е установено, че има общи характеристики, като произход, разновидност, вид на опаковката, опаковчик, изпращач или етикетирание, и — в случай на производствен процес — представлява единица продукция от един завод, който използва еднакви производствени параметри, или няколко такива единици, когато са произведени в последователен ред и са складирани заедно.
- Изследвана партида: партида или определена част от партидата или подпартидата.
- Запечатана проба: проба, запечатана по такъв начин, че да се предотврати всякакъв достъп до нея, без да се счупи или премахне печатът или пломбата.
- Точкова проба: количество, взето от едно място на изследваната партида.
- Съставна проба: съвкупността от всички точкови проби, взети от една и съща изследвана партида.
- Редуцирана проба: част от съставната проба, получена от нея чрез представително редуциране.
- Крайна проба: част от редуцираната проба или от хомогенизираната съставна проба.
- Лабораторна проба: проба, предназначена за лабораторията (както е получена в лабораторията), която може да бъде крайна, редуцирана или съставна проба.

3. ОБЩИ РАЗПОРЕДБИ

- Персонал за вземане на пробите: Вземането на проби се извършва от лица, оправомощени да извършват това от компетентния орган.
- Пробата трябва да се запечата по такъв начин, че да се предотврати всякакъв достъп до нея, без да се счупи или премахне пломбата или печатът. Маркировката на пломбата/печата трябва да бъде ясно разпознаваема и ясно видима. Алтернативно пробата може да се постави в съд или контейнер, който може да бъде затворен по такъв начин, че да не може да бъде отворен, без съдът или контейнерът да се увредят необратимо, което осуетява повторното използване на съда или контейнера.
- Идентификация на пробата: Пробата трябва да бъде незаличимо маркирана и да се идентифицира по такъв начин, че да има недвусмислена връзка с протокола за вземане на проби.
- От всяка съставна проба се вземат поне две крайни проби: поне една за контрол (правоприлагане) и една за оператора във фуражния сектор (защита). Евантуално може да се вземе една крайна проба като референтна. В случай че цялата съставна проба се хомогенизира, крайните проби се вземат от хомогенизираната съставна проба, освен ако такава процедура не противоречи на правилата на държавата членка по отношение на правата на оператора във фуражния сектор.

4. АПАРАТУРА

4.1. Апаратурата за вземане на проби трябва да е изработена от материали, които не могат да замърсят взетите за проба продукти. Апаратурата, предназначена да бъде използвана многократно, трябва да се почиства лесно, за да се избегне кръстосаното замърсяване на пробите.

4.2. Препоръчвана апаратура за вземане на проби от твърди фуражи

4.2.1. Ръчно вземане на проби

4.2.1.1. Плоска лопатка с вертикални страни

4.2.1.2. Сонда за вземане на проби с дълъг прорез или камери. Размерите на сондата за вземане на проби трябва да съответстват на характеристиките на изследваната партида (дълбочина на контейнера, размери на чувалите и т.н.) и на големината на частиците на фуража.

Ако сондата за вземане на проби има няколко отвора, те трябва да водят до разделени камери или да са с последователно изместване по обиколката на напречното сечение на сондата, за да се гарантира, че пробата е взета от различни места по дължината на сондата.

4.2.2. Механично вземане на проби

Може да се използва подходяща механична апаратура за вземане на проби от фураж от конвейерна лента. Подходяща означава, че се вземат проби поне от цялото сечение на потока.

Проби от фураж на конвейерна лента (при високи скорости на потока) може да се вземат с автоматичен пробовземач.

4.2.3. Делителни устройства

Ако е възможно и уместно, за подготовката на представителни редуцирани проби следва да се използват устройства, предназначени да разделят пробата на приблизително равни части.

5. КОЛИЧЕСТВЕНИ ИЗИСКВАНИЯ ПО ОТНОШЕНИЕ НА БРОЯ НА ТОЧКОВИТЕ ПРОБИ

— Количествените изисквания в точки 5.1 и 5.2 по отношение на броя на точковите проби са приложими за изследвани партии с размер до не повече от 500 тона, от които могат да се вземат представителни проби. Описаната процедура за вземане на проби важи в еднаква степен и за по-големи количества от определения максимален размер на изследваната партида, при условие че максималният брой на точковите проби, посочен в таблиците по-долу, се пренебрегне, а вместо това броят на точковите проби се определи с помощта на формулата с квадратен корен, представена в съответната част на процедурата (вж. точка 5.3), и минималният размер на съставната проба се увеличи пропорционално. Това не пречи голяма партида да бъде разделена на по-малки подпартии и от всяка подпартия да се вземат проби в съответствие с процедурата, описана в точки 5.1 и 5.2.

— Изследваната партида трябва да бъде с такъв размер, че да има възможност за вземане на проба от всяка от съставните ѝ части.

— За много големи партии или подпартии (> 500 тона) и за партии, които са транспортирани или складираны по такъв начин, че не може да се вземат проби в съответствие с процедурата за вземане на проби, предвидена в точки 5.1 и 5.2 от настоящата глава, се прилага процедурата за вземане на проби, предвидена в точка 5.3.

— В случай че операторът във фуражния сектор е задължен от закона да се съобрази с настоящия регламент в рамките на задължителна система за мониторинг, той може да се отклонява от количествените изисквания в настоящата глава, за да вземе предвид експлоатационните характеристики, при условие че е представил на компетентния орган достатъчно доказателства за това, че тази процедура за вземане на проби е в същата степен представителна, и е получил разрешение от компетентния орган.

— В изключителни случаи, ако описаният метод за вземане на проби не може да се приложи по отношение на количествените изисквания поради неприемливата търговска щета, която би нанесло евентуално увреждане на партидата (поради начините на опаковане, средствата за транспорт, начина на складиране и т.н.), може да се прилага алтернативен метод за вземане на проби, при условие че е максимално представителен и е напълно описан и документиран.

5.1. Количествени изисквания по отношение на точковите проби във връзка с контрола на вещества или продукти, разпределени равномерно във фуража

5.1.1. Насипни твърди фуражи

Размер на изследваната партида	Минимален брой точкови проби
≤ 2,5 тона	7
> 2,5 тона	$\sqrt{\text{от 20 пъти броят на тоновете на изследваната партида (*)}}$, но не повече от 40 точкови проби

(*) Ако полученото число е дробно, то се закръглява до най-близкото по-голямо цяло число.

5.1.2. Течни фуражи в насипно състояние

Размер на изследваната партида	Минимален брой точкови проби
≤ 2,5 тона или ≤ 2 500 литра	4 (*)
> 2,5 тона или > 2 500 литра	7 (*)

(*) Ако течността не може да се хомогенизира, броят на точковите проби трябва да бъде увеличен.

5.1.3. Пакетирани фуражи

Фуражите (твърди и течни) могат да бъдат пакетирани в торби, чували, кутии, бидони и други, които в таблицата се обозначават като единици. Проби от големи единици (≥ 500 кг или литра) трябва да се вземат в съответствие с разпоредбите за насипни фуражи (вж. точки 5.1.1 и 5.1.2).

Размер на изследваната партида	Минимален брой единици, от които трябва да се вземе (най-малко) една точкова проба (*)
От 1 до 20 единици	1 единица (**)
От 21 до 150 единици	3 единици (**)
От 151 до 400 единици	5 единици (**)
> 400 единици	$\frac{1}{4}$ от $\sqrt{\text{броя}}$ от броя на единиците, от които се състои изследваната партида (***) , но не повече от 40 единици

(*) Ако отварянето на единицата би могло да повлияе на анализа (напр. при нетрайни влажни фуражи), точковата проба трябва да бъде неотворената единица.

(**) За единици, чието съдържание не надвишава 1 kg или един литър, за точкова проба се приема съдържанието на една оригинална единица.

(***) Ако полученото число е дробно, то се закръглява до най-близкото по-голямо цяло число.

5.1.4. Фуражни блокчета и минерални буци за близане

На една изследвана партида от 25 единици се взема за проба най-малко едно блокче или една буца, но не повече от четири блокчета или буци за близане.

За блокчета или буци за близане, които са с тегло до 1 kg, за точкова проба се приема съдържанието на едно блокче или една буца.

5.1.5. Тревни и груби фуражи

Размер на изследваната партида	Минимален брой точкови проби (*)
≤ 5 тона	5
> 5 тона	$\sqrt{\text{броя}}$ от 5 пъти броят на тоновете на изследваната партида (**), но не повече от 40 точкови проби

(*) Известно е, че в някои ситуации (например при силажите) не е възможно да се вземат необходимите точкови проби, без да се нанасят неприемливи щети на партидата. В такива ситуации може да се прилага алтернативен метод за вземане на проби, като преди влизането в сила на настоящия регламент ще бъдат разработени насоки за вземане на проби от такива партии.

(**) Ако полученото число е дробно, то се закръглява до най-близкото по-голямо цяло число.

5.2. Количествени изисквания по отношение на точковите проби във връзка с контрола на съставки или вещества, които могат да са разпределени неравномерно във фуража

Тези количествени изисквания по отношение на точковите проби се използват в следните ситуации:

- контрол на афлатоксини, мораво рогче, други микотоксини и вредни ботанически примеси във фуражните суровини,
- контрол на кръстосано замърсяване от съставка, включително генетично модифициран материал, или вещество, за което се очаква неравномерно разпределение във фуражните суровини.

Ако надзорният орган има сериозни основания да подозира, че такова неравномерно разпределение съществува и в случай на кръстосано замърсяване от съставка или вещество в комбиниран фураж, може да се прилагат количествените изисквания, предвидени в таблицата по-долу.

Размер на изследваната партида	Минимален брой точкови проби
< 80 тона	Вж. количествените изисквания в т. 5.1. Броят на точковите проби, които трябва да се вземат, трябва да бъде умножен по 2,5.
≥ 80 тона	100

5.3. Количествени изисквания по отношение на точковите проби при много големи партии

В случай на големи изследвани партии (изследвани партии > 500 тона) броят на точковите проби, които трябва да се вземат, е равен на 40 точкови проби + $\sqrt{\text{от тоновете}}$ по отношение на контрола на вещества или продукти, разпределени равномерно във фуража, или 100 точкови проби + $\sqrt{\text{от тоновете}}$ по отношение на контрола на съставки или вещества, които могат да са разпределени неравномерно във фуражните суровини.

6. КОЛИЧЕСТВЕНИ ИЗИСКВАНИЯ ПО ОТНОШЕНИЕ НА СЪСТАВНИТЕ ПРОБИ

Изисква се една съставна проба за всяка изследвана партида.

	Естество на фуражите	Минимален размер на съставната проба (*) (**)
6.1.	Насипни фуражи	4 kg
6.2.	Пакетирани фуражи	4 kg (***)
6.3.	Течни или полутечни фуражи	4 l
6.4.	Фуражни блокчета или минерални буци за близане:	
6.4.1.	всяко(а) с тегло над 1 kg	4 kg
6.4.2.	всяко(а) с тегло не повече от 1 kg	теглото на четири оригинални блокчета или буци
6.5.	Тревни и груби фуражи	4 kg (****)

(*) Ако фуражите, от които се вземат проби, са с висока стойност, може да се вземе по-малко количество за съставната проба, при условие че това се описва и документира в протокола за вземане на проби.

(**) В съответствие с разпоредбите на Регламент (ЕС) № 619/2011 на Комисията от 24 юни 2011 г. за определяне на методите за вземане на проби и анализ за целите на официалния контрол на фуражите по отношение на наличието на генетично модифициран материал, за който е в ход процедура за даване на разрешение или за който разрешението е изтекло (ОВ L 166, 25.6.2011 г., стр. 9), съставната проба за контрол за наличие на генетично модифициран материал трябва да съдържа най-малко 35 000 семена/зърна. Това означава, че за царевича размерът на съставната проба трябва да бъде най-малко 10,5 kg, а за соя — 7 kg. За други семена и зърна като ечемик, просо, овес, ориз, ръж, пшеница и рапично семе размерът на съставната проба от 4 kg съответства на повече от 35 000 семена/зърна.

(***) В случай на пакетирани фуражи може и да не бъде възможно да се постигне съставна проба от 4 kg в зависимост от размера на отделните единици.

(****) В случай на тревни и груби фуражи с ниска относителна плътност (напр. сено, слама) съставната проба трябва да е като минимум с тегло 1 kg.

7. КОЛИЧЕСТВЕНИ ИЗИСКВАНИЯ ПО ОТНОШЕНИЕ НА КРАЙНИТЕ ПРОБИ

Крайни проби

Изисква се анализ на поне една крайна проба. Масата на крайната проба за анализ не трябва да бъде по-малка от следното:

Твърди фуражи	500 g (*) (**) (***)
Течни или полутечни фуражи	500 ml (*)

(*) В съответствие с разпоредбите на Регламент (ЕС) № 619/2011 крайната проба за контрол за наличие на генетично модифициран материал трябва да съдържа най-малко 10 000 семена/зърна. Това означава, че за царевича размерът на крайната проба трябва да бъде най-малко 3 000 g, а за соя — 2 000 g. За други семена и зърна като ечемик, просо, овес, ориз, ръж, пшеница и рапично семе размерът на крайната проба от 500 g съответства на повече от 10 000 семена/зърна.

(**) Ако размерът на съставната проба е значително по-малко от 4 kg или литра (вж. бележките под линия към точка б), може да се вземе и по-малко количество от крайната проба, при условие че това се описва и документира в протокола за вземане на проби.

(***) В случай на вземане на проби от бобови растения, зърна от зърнени култури и черупкови плодове за определяне на остатъчни вещества от пестициди минималният размер на крайната проба е 1 kg в съответствие с разпоредбите на Директива 2002/63/ЕО на Комисията (ОВ L 187, 16.7.2002 г., стр. 30).

8. МЕТОД ЗА ВЗЕМАНЕ НА ПРОБИ ОТ МНОГО ГОЛЕМИ ПАРТИДИ ИЛИ ПАРТИДИ, СЪХРАНЯВАНИ И ТРАНСПОРТИРАНИ ПО НАЧИН, ПРИ КОЙТО ВЗЕМАНЕТО НА ПРОБИ ОТ ЦЯЛАТА ПАРТИДА НЕ Е ОСЪЩЕСТВИМО

8.1. Общи принципи

В случай че начинът на транспортиране или съхранение на дадена партида не позволява да се вземат точкови проби от цялата партида, за предпочитане е вземането на проби от такива партиди да се извърши, докато партидата е в движение.

При големи складови помещения, предназначени за съхраняване на фуражи, операторите следва да бъдат насърчавани да инсталират съответно оборудване в склада, което позволява (автоматично) вземане на проби от цялата складирана партида.

Когато се прилагат процедурите за вземане на проби, предвидени в настоящата точка 8, операторът във фуражния сектор или неговият представител биват осведомени за процедурата. Ако операторът във фуражния сектор или неговият представител оспорят тази процедура за вземане на проби, те трябва да дадат възможност на компетентния орган да вземе проби от цялата партида за сметка на оператора.

8.2. Големи партиди, транспортирани с кораб

8.2.1. Динамично вземане на проби от големи партиди, транспортирани с кораб

За предпочитане е вземането на проби от големи партиди на кораби да се извършва, докато продуктът е в движение (динамично вземане на проби).

Вземането на проби трябва да се извършва по трюмове (единици, които могат физически да бъдат отделени). Трюмовете обаче се изразват частично един след друг, така че след прехвърлянето в съоръженията за съхранение първоначалното физическо разделяне вече не съществува. Поради това вземането на проби може да се извършва в зависимост от първоначалното физическо разделяне или в зависимост от разделянето след прехвърляне в съоръженията за съхранение.

Разтоварването на кораба може да продължи няколко дни. Обикновено вземането на проби се извършва на равномерни интервали по време на цялото разтоварване. Официалният инспектор обаче не винаги може или е целесъобразно да присъства на вземането на проби по време на цялото разтоварване. Поради това се разрешава да се вземат проби от част от цялата партида (изследвана партида). Броят на точковите проби се определя, като се вземе предвид размерът на изследваната партида.

Когато се вземат проби от част от партида фураж от една и съща категория или с едно и също описание и се установи, че тази част от партидата не отговаря на изискванията на ЕС, се приема, че констатациите се отнасят до всички фураж от тази партида, освен ако след шателна оценка не се окаже неоснователно да се счита, че останалата част от партидата не отговаря на изискванията на ЕС.

Дори когато официалната проба се взема автоматично, присъствието на инспектор е необходимо. Когато обаче автоматичното вземане на проби се извършва по предварително зададени параметри, които не могат да бъдат променени по време на вземането на пробите, и точковите проби се събират в запечатан с пломба съд, което предотвратява всякакви потенциални измами, то присъствието на инспектор се изисква само в началото на вземането на проби, всеки път, когато съдът с пробите се сменя, и в края на вземането на пробите.

8.2.2. Статично вземане на проби от партиди, транспортирани с кораб

Ако вземането на проби се извършва статично, трябва да се прилага същата процедура, както предвидената по отношение на съоръжения за съхранение (силози), достъпни отгоре (вж. точка 8.4.1).

Пробите се вземат от достъпната част (отгоре) на партидата/трюма. Броят на точковите проби се определя, като се вземе предвид размерът на изследваната партида. Когато се вземат проби от част от партида фураж от една и съща категория или с едно и също описание и се установи, че тази част от партидата не отговаря на изискванията на ЕС, се приема, че констатациите се отнасят до всички фураж от тази партида, освен ако след шателна оценка не се окаже неоснователно да се счита, че останалата част от партидата не отговаря на изискванията на ЕС.

8.3. Вземане на проби от големи партиди, съхранявани в складове

Пробите се вземат от достъпната част на партидата. Броят на точковите проби се определя, като се вземе предвид размерът на изследваната партида. Когато се вземат проби от част от партида фураж от една и съща категория или с едно и също описание и се установи, че тази част от партидата не отговаря на изискванията на ЕС, се приема, че констатациите се отнасят до всички фураж от тази партида, освен ако след шателна оценка не се окаже неоснователно да се счита, че останалата част от партидата не отговаря на изискванията на ЕС.

8.4. Вземане на проби от съоръжения за складиране (силози)

8.4.1. Вземане на проби от силози, които са (лесно) достъпни отгоре

Пробите се вземат от достъпната част на партидата. Броят на точковите проби се определя, като се вземе предвид размерът на изследваната партида. Когато се вземат проби от част от партида фураж от една

и съща категория или с едно и също описание и се установи, че тази част от партидата не отговаря на изискванията на ЕС, се приема, че констатациите се отнасят до всички фураж от тази партида, освен ако след шателна оценка не се окаже неоснователно да се счита, че останалата част от партидата не отговаря на изискванията на ЕС.

8.4.2. *Вземане на проби от силози, които не са достъпни отгоре (затворени силози)*

8.4.2.1. *Силози, които не са достъпни отгоре (затворени силози), с размер > 100 тона*

Пробите от фуражи, съхранявани в такива силози, не могат да се вземат статично. Поради това, ако от фуража в силоза трябва да бъдат взети проби, а пратката не може да бъде преместена, с оператора трябва да се постигне договореност той да информира инспектора кога силовът ще бъде разтоварен, с цел да се даде възможност за вземане на проби, когато фуражът е в движение.

8.4.2.2. *Силози, които не са достъпни отгоре (затворени силози), с размер < 100 тона*

Процедурата за вземане на проби включва пускането на количество от 50—100 kg в съд и вземането на пробите от него. Размерът на съставната проба съответства на цялата партида, а броят на точковите проби се определя от количеството, пуснато от силоза в съда за вземане на проби. Когато се вземат проби от част от партида фураж от една и съща категория или с едно и също описание и се установи, че тази част от партидата не отговаря на изискванията на ЕС, се приема, че констатациите се отнасят до всички фураж от тази партида, освен ако след шателна оценка не се окаже неоснователно да се счита, че останалата част от партидата не отговаря на изискванията на ЕС.

8.5. **Вземане на проби от насипни фуражи в големи затворени контейнери**

Често от такива партии могат да се вземат проби само в момента на разтоварване. В някои случаи разтоварването е невъзможно на пункта за внос или контрол и поради това пробите следва да се вземат, когато контейнерите се разтоварват.

9. ИНСТРУКЦИИ ОТНОСНО ВЗЕМАНЕТО, ПОДГОТОВКАТА И ОПАКОВАНЕТО НА ПРОБИТЕ

9.1. **Общи положения**

Пробите се вземат и се подготвят без излишно забавяне, като се спазват изискваните предпазни мерки, за да се избегне подмяна или замърсяване на продукта. Инструментите, както и повърхностите и съдовете за поставяне на пробите трябва да са чисти и сухи.

9.2. **Точкови проби**

Точковите проби трябва да се вземат произволно от цялата изследвана партида, а размерите им трябва да са приблизително еднакви.

Размерът на точковите проби е най-малко 100 грама или 25 грама при тревни или груби фуражи с ниска относителна плътност.

Ако в съответствие с правилата за процедурата за вземане на проби, установени в точка 8, трябва да бъдат взети по-малко от 40 точкови проби, размерът на точковите проби се определя в зависимост от изисквания размер на съставната проба, който трябва да бъде постигнат (вж. точка 6).

При вземането на проби от малки партии пакетирани фуражи, когато в съответствие с количествените изисквания трябва да се вземе ограничен брой точкови проби, за точкова проба се приема съдържанието на една оригинална единица, която не надвишава 1 kg или един литър.

В случай на вземане на проби от пакетирани фуражи, съставени от малки единици (напр. < 250 g), размерът на точковата проба зависи от размера на единицата.

9.2.1. *Насипни фуражи*

Когато е уместно, пробите могат да се вземат при преместване на изследваната партида (товарене или разтоварване).

9.2.2. *Пакетирани фуражи*

След като се избере необходимият брой единици за вземане на проби, както е указано в точка 5, част от съдържанието на всяка единица се отделя с помощта на сонда или лопатка. Ако е необходимо, пробите се вземат, след като единиците се изсипят отделно една от друга.

9.2.3. *Хомогенни или поддаващи се на хомогенизация течни или полутечни фуражи*

След като се избере необходимият брой единици за вземане на проби, както е указано в точка 5, съдържанието им се хомогенизира, ако е необходимо, и от всяка единица се взема определено количество.

Точковите проби могат да се вземат при източване на съдържанието.

9.2.4. Неподдаващи се на хомогенизация течни или полутечни фуражи

След като се избере необходимият брой единици за вземане на проби, както е указано в точка 5, се вземат проби от различни нива.

Пробите могат да се вземат също така при източване на съдържанието, след отстраняване на първите количества.

И в двата случая общият обем на взетите проби не трябва да бъде под 10 литра.

9.2.5. Фуражни блокчета и минерални буци за близане

След като бъде избран необходимият брой блокчета или буци за вземане на проби, както е указано в точка 5, може да се вземе част от всяко блокче или буца. В случай на съмнение, че блокчето или буцата е нехомогенно(а), като проба може да се вземе цялото блокче или цялата буца.

За блокчета или буци за близане с тегло до 1 kg за точкова проба се приема съдържанието на едно блокче или една буца.

9.3. Подготовка на съставните проби

Точковите проби се смесват, за да се образува една-единствена съставна проба.

9.4. Подготовка на крайните проби

Материалът в съставната проба се смесва грижливо ⁽¹⁾.

— Всяка проба се поставя в подходящ контейнер/съд. Вземат се всички необходими предпазни мерки, за да не се допуснат промени в състава на пробата или замърсяването и увреждането ѝ по време на транспортиране или съхранение.

— При контрол на съставки или вещества, разпределени равномерно във фуража, съставната проба може да бъде представително редуцирана до не по-малко от 2 kg или 2,0 литра (редуцирана проба ⁽²⁾), за предпочитане с помощта на механично или автоматично делително устройство. За целите на контрола за наличие на остатъчни вещества от пестициди в бобови растения, зърна от зърнени култури и черупкови плодове минималният размер на редуцираната проба е 3 kg. Ако естеството на фуража не позволява използването на делително устройство или делително устройство не е на разположение, пробата може да бъде редуцирана чрез метода на четвъртинките. От редуцираните проби след това се приготвят крайни проби (контролна, защитна и референтна) с приблизително еднакво количество, отговарящи на количествените изисквания от точка 7. При контрол на съставки, включващи генетично модифициран материал, или вещества, които могат да са разпределени неравномерно във фуражните суровини, съставната проба е, както следва:

— напълно хомогенизирана и след това разделена на крайни проби, или

— редуцирана до не по-малко от 2 kg или 2 литра ⁽³⁾ с механично или автоматично делително устройство. Само в случай че естеството на фуража не позволява използването на делително устройство, пробата може да бъде редуцирана, ако е необходимо, чрез метода на четвъртинките. За целите на контрола за наличие на генетично модифициран материал в рамките на Регламент (ЕС) № 619/2011 редуцираната проба трябва да съдържа най-малко 35 000 семена/зърна, за да може да се получат крайни проби за правоприлагане, защита и арбитраж с най-малко 10 000 семена/зърна (вж. бележка под линия ^(**) от точка 6 и бележка под линия ^(*) от точка 7).

9.5. Опаковане на пробите

Контейнерите или опаковките се запечатват с пломба/печат и се етикетират по такъв начин, че да не могат да бъдат отваряни, без да се увреди пломбата/печата. Целият етикет трябва да е захванат от пломбата/печата.

9.6. Изпращане на пробите до лабораторията

Пробата се изпраща без излишно забавяне на определената лаборатория за анализи, заедно с необходимите за анализа данни.

10. ПРОТОКОЛ ЗА ВЗЕМАНЕ НА ПРОБИТЕ

За всяко вземане на проба се изготвя протокол, по който недвусмислено се идентифицират изследваната партида и нейният размер.

В протокола се посочват и евентуални отклонения от процедурата за вземане на проби, предвидена в настоящия регламент.

Протоколът се предоставя на разположение на официалната контролна лаборатория, както и на оператора във фуражния сектор и/или лабораторията, определена от него.

⁽¹⁾ Ако има бучки, те се смачкват (ако е необходимо, те се отделят от общата маса, а след това се връщат в пробата).

⁽²⁾ Освен в случай на груби и тревни фуражи с ниска относителна плътност.

⁽³⁾ Освен в случай на груби и тревни фураж с ниска относителна плътност."

ПРИЛОЖЕНИЕ II

„ПРИЛОЖЕНИЕ II

ОБЩИ РАЗПОРЕДБИ ОТНОСНО МЕТОДИТЕ ЗА АНАЛИЗ НА ФУРАЖИТЕ

А. ПОДГОТОВКА НА ПРОБИТЕ ЗА АНАЛИЗ

1. Цел

Описаните по-долу процедури се отнасят до подготовката за анализ на пробите, изпратени на лабораториите за контрол след вземане на проби, проведено в съответствие с разпоредбите в приложение I.

Лабораторните проби трябва да бъдат подготвени по такъв начин, че претеглените количества, предвидени в методите за анализ, да са хомогенни и представителни за крайните проби.

2. Необходими предпазни мерки

Процедурата, която трябва да се следва за подготовка на пробите, зависи от използваните методи за анализ и от контролираните съставки или вещества. Поради това е от изключително значение да се гарантира, че следваната процедура за подготовка на пробите е подходяща за използвания метод за анализ и за контролираните съставки или вещества.

Всички необходими действия трябва да се извършват по такъв начин, че да се избегне, доколкото е възможно, замърсяване на пробата или промени в нейния състав.

Стриването, разбъркването и пресяването се извършват без забавяне с минимално излагане на пробата на въздух и светлина. Не се използва оборудване за смилане и стриване, което може да предизвика значително загряване на пробата.

За фуражите, които са особено чувствителни към загряване, се препоръчва ръчно смилане. Следи се също самият апарат да не бъде източник на замърсяване.

Ако подготовката не може да се проведе без значими промени в съдържанието на влага на пробата, се определя съдържанието на влага преди и след подготовката в съответствие с метода, описан в част А от приложение III.

3. Процедура

3.1. Обща процедура

Аликвотната част за изследване се взема от крайната проба. Методите на конуса и на четвъртинките не се препоръчват, защото при тях може да се получат аликуотни части с голяма грешка при разделяне.

3.1.1. Фуражи, които могат да бъдат смлени във вида, в който са

— Пресятата крайна проба се разбърква и се прибира в подходящ чист и сух контейнер, снабден с херметична запушалка. Разбърква се отново, за да се гарантира пълна хомогенизация, непосредствено преди да се вземе претегленото количество за анализ (аликуотната част за изследване).

3.1.2. Фуражи, които могат да бъдат смлени след изсушаване

— Освен ако не е посочено друго в методите за анализ, крайната проба се изсушава по такъв начин, че съдържанието на влага в нея да се сведе до 8—12 %, като се прилага процедурата за предварително изсушаване, описана в точка 4.3 от метода за определяне на влагата, посочен в част А от приложение III. След това се процедира, както е посочено в точка 3.1.1.

3.1.3. Течни или полутечни фуражи

— Крайната проба се взема в подходящ чист и сух контейнер, снабден с херметична запушалка. Разбърква се старателно, за да се гарантира пълна хомогенизация, непосредствено преди да се вземе претегленото количество за анализ (аликуотната част за изследване).

3.1.4. Други фуражи

— Към крайни проби, които не могат да бъдат подготвени по някоя от посочените по-горе процедури, се прилага всяка друга процедура, с която може да се гарантира, че претеглените количества за анализ (аликуотните части за изследване) са хомогенни и представителни за крайните проби.

3.2. Специална процедура в случай на изследване чрез визуална проверка или микроскопско изследване или когато цялата съставна проба се хомогенизира

— В случай на изследване чрез визуална проверка (без микроскоп) за изследването се използва цялата лабораторна проба.

— В случай на микроскопско изследване лабораторията може да редуцира съставната проба или допълнително да редуцира редуцираната проба. Крайните проби за защита и евентуално за арбитраж се вземат след процедура, еквивалентна на процедурата, която се следва при крайната проба за правоприменение.

— Когато цялата съставна проба се хомогенизира, крайните проби се вземат от хомогенизираната съставна проба.

4. Съхранение на пробите

Пробите се съхраняват при температура, при която не се променя техният състав. Пробите, предназначени за анализ на витамини или вещества, които са особено чувствителни към светлина, се съхраняват при такива условия, че светлината да не оказва неблагоприятно въздействие върху тях.

Б. РАЗПОРЕДБИ ОТНОСНО РЕАКТИВИТЕ И АПАРАТУРАТА, ИЗПОЛЗВАНИ ПРИ МЕТОДИТЕ ЗА АНАЛИЗ

1. Освен ако не е посочено друго в методите за анализ, всички аналитични реактиви трябва да са чисти за анализ (ч.з.а.). Когато се прави анализ за определяне на микроелементи, чистотата на реактивите трябва да се проверява чрез празна проба. В зависимост от получените резултати може да се наложи по-нататъшно пречистване на реактивите.
2. Всяка дейност, която включва приготвянето на разтвори, разреждане, изплакване или измиване, посочена в методите за анализ без указание за естеството на употребявания разтворител или разреждател, предполага, че трябва да се използва вода. По принцип се използва деминерализирана или дестилирана вода. В особени случаи, които са посочени в методите за анализ, тя трябва да бъде подложена на специално пречистване.
3. Като се има предвид обичайната апаратура в контролните лаборатории, в методите за анализ се посочват само онези инструменти и апарати, които са специални или изискват специфичен начин на използване. Те трябва да са чисти, особено когато трябва да се определят много малки количества от веществата.

В. ПРИЛАГАНЕ НА МЕТОДИТЕ ЗА АНАЛИЗ И ИЗРАЗЯВАНЕ НА РЕЗУЛТАТИТЕ

1. Процедура за екстракция

При няколко метода е необходима конкретна процедура за екстракция. По принцип могат да бъдат приложени други процедури за екстракция освен посочената в метода процедура, при условие че е доказано, че използваната процедура за екстракция има еквивалентна екстракционна ефективност за анализираната матрица, каквато има и упоменатата в метода процедура.

2. Процедура за почистване

При няколко метода е необходима конкретна процедура за почистване. По принцип могат да бъдат приложени други процедури за почистване освен посочената в метода процедура, при условие че е доказано, че използваната процедура за почистване има еквивалентна почиствателна ефективност за анализираната матрица, каквато има и упоменатата в метода процедура.

3. Брой на определянията

При анализ на нежелани вещества, ако резултатът от първото определяне е значително (> 50 %) по-нисък от стойността, която подлежи на контрол, не са необходими допълнителни определяния, при условие че се прилагат подходящите процедури за осигуряване на качеството. В други случаи е необходим повторен анализ (второ определяне), за да се изключи възможността за вътрешно кръстосано замърсяване на пробите или случайно объркване на пробите. За проверка на съответствието се използва средната стойност от двете определяния, като се отчита неопределеността на измерването.

При контрол на декларирано съдържание на вещество или съставка, ако резултатът от първото определяне потвърди декларираното съдържание, т.е. ако аналитичният резултат попада в интервала на допустимото отклонение за декларираното съдържание, не са необходими допълнителни определяния, при условие че се прилагат подходящи процедури за осигуряване на качеството. В други случаи е необходим повторен анализ (второ определяне), за да се изключи възможността за вътрешно кръстосано замърсяване на пробите или случайно объркване на пробите. За проверка на съответствието се използва средната стойност от двете определяния, като се отчита неопределеността на измерването.

В някои случаи интервалът на допустимото отклонение е определен от законодателството, например в Регламент (ЕО) № 767/2009 на Европейския парламент и на Съвета от 13 юли 2009 г. относно пускането на пазара и употребата на фуражи, за изменение на Регламент (ЕО) № 1831/2003 на Европейския парламент и на Съвета, за отмяна на Директива 79/373/ЕИО на Съвета, Директива 80/511/ЕИО на Комисията, директиви 82/471/ЕИО, 83/228/ЕИО, 93/74/ЕИО, 93/113/ЕО и 96/25/ЕО на Съвета, както и на Решение 2004/217/ЕО на Комисията ⁽¹⁾.

4. Протокол за използвания метод за анализ

В протокола за анализ се посочва използваният метод за анализ.

5. Протокол за аналитичния резултат

Аналитичният резултат се изразява по начина, посочен в метода за анализ, със съответен брой значещи цифри и ако е необходимо, се коригира в зависимост от съдържанието на влага в крайната проба преди подготовката.

(1) ОВ L 229, 1.9.2009 г., стр. 1.

6. Неопределеност на измерването и степен на възстановяване при анализ на нежелани вещества

По отношение на нежеланите вещества по смисъла на Директива 2002/32/ЕО продукти, предназначени за хранене на животни, се считат за неотговарящи на изискването за максимално съдържание, ако се прецени, че стойността на аналитичния резултат по отношение на фураж със съдържание на влага 12 % надвишава максималното съдържание, като се отчитат разширената неопределеност на измерването и корекцията за възстановяване. За да се оцени спазването на максималното съдържание, се използва анализираната концентрация, след като се коригира със стойността на възстановяването и след изваждане на разширената неопределеност на измерването. Тази процедура е приложима единствено в случаи, когато методът за анализ позволява оценка на неопределеността на измерването и корекция за възстановяване (тя не може да се прилага например при микроскопски изследвания).

Аналитичният резултат се отчита, както следва (доколкото използваният метод за анализ позволява да се оценят неопределеността на измерването и степента на възстановяване):

- а) с корекция за възстановяването, като се посочва равнището на възстановяване. Корекцията за възстановяване не е необходима, ако степента на възстановяване е между 90 и 110 %;
- б) като „ $x \pm U$ “, където x е аналитичният резултат, а U е разширената неопределеност на измерването, като се използва фактор на покриване 2, който дава доверителна вероятност от около 95 %.

Ако обаче аналитичният резултат е значително ($> 50\%$) по-нисък от стойността, която подлежи на контрол, и при условие че се прилагат подходящите процедури за осигуряване на качеството и анализът се прави само за да се провери съответствието със законовите разпоредби, аналитичният резултат може да се отчете, без да се прави корекция за възстановяване и в тези случаи отчитането на степента на възстановяване и на неопределеността при измерване може да бъде пропуснато.“
